

Dolno- POČERNICKÝ Listek

Farnost Dolní Počernice

při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodník

Moji milí farníci, bratři a sestry,
prožíváme zvláštní čas. Stojíme na konci dalšího liturgického roku
a zároveň už tušíme na obzoru nadcházející Advent a za ním Vánoce.

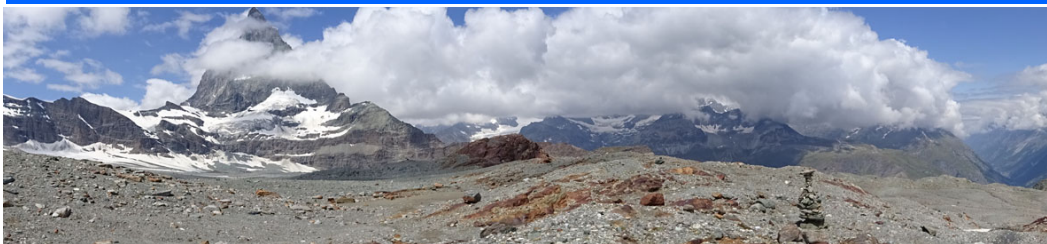
Do uší nám zní slova Písma o Druhém příchodu Ježíše Krista, o posledním
soudu a o katastrofách, které této události budou předcházet. A současně si
uvědomujeme, že i v našem životě existují Příchody Páně mnohem méně trium-
fální, ale zato pro nás daleko důležitější, takové ty „naše“, soukromé. Již naši
předci mluvili o Božím navštívení, většinou tím měli na mysli nějaké neštěstí nebo
bolest, která člověka postihla. Ale uvědomme si, že Pán nás opravdu navště-
vuje a to ne jen těmi příhodami negativními, ale i tím pěkným, což většinou
považujeme za samozřejmé. Proto snažme se v té době adventní, ale
i o Vánocích a po celý život, hledat a objevovat ta „Boží navštívení“ v našich životech. Hledat a objevovat
nejen to nepřijemné, ale i to pěkné, co mi Pán každý den dává. A uvidíte, že je toho spousta.

K tomuto hledání a objevování Boha v našich životech ať Vám Pán pomáhá a žehná †.

Váš administrátor Leo Červenka, SDB

Po stopách svatého Františka Saleského a jiné „stopáže“

Putovní farní ikona Panny Marie, P. Johnny Komárek a čtrnáct salesiánů spolupracovníků a aspirantů ze
salesiánského společenství Dolní Počernice vyrazili třemi auty v neděli 22. července 2018 večer po stopách
svatého Františka Saleského. Tuto salesiánskou formační pouť (a ne „dovolenou farností“, jak si někteří
farníci mylně mysleli) jsme si ještě zpestřovali alpskou turistikou.

Cestou do Francie jsme zastavili ve Švýcarsku s cílem „dobýt“ úpatí nádherného Matterhornu. Což se
nám povedlo! ☺ (Ovšem za pomoci lanovky ze Zermattu s překonáním 1300 výškových metrů.) V Tasch
zanecháváme auta, vlakem jedeme do Zermattu, pěšky doputujeme k lanovce a ta nás povznese k úžas-
ným výšinám. Alpský krasavec (4478 m) se nám chvílemi ztrácel v oblacích, ale přesto nás doprovázelo až
neskutečně krásné počasí. A tak jsme mohli několik hodin žasnout nad úchvatnými výhledy, nad zázraky
a rozmanitostí Božího stvoření.

Další dva dny již poutivě chodíme po stopách sv. Františka, za kterým jsme přijeli především. Pětidenní zázemí jsme měli zajištěno v pronajaté chatě nad městečkem Saint-Gervais-les-Bains (nedaleko Passy) s výhledem na masiv Mont Blancu. Za svatým Františkem jsme pak vyrazili auty.

U města Thorens-Glières jsme na místě, kde stál zámek Sales (kde se sv. František narodil), slavili první mši svatou. V Thorens-Glières jsme pak navštívili farní kostel, kde byl sv. František 28. srpna 1567 pokřtěn (památná křtitelnice tam je dodnes) a kde byl 8. prosince 1602 vysvěcen na biskupa.

Naše pouť pokračovala v krásném městě Annecy (částečně připomínající Benátky), ve kterém jsme navštívili a viděli mnoho míst spojených se životem svatého Františka. Byl to například ostrůvek, kde bývalo vězení, kam František často chodíval navštěvovat vězně, nebo dům Luisy Charmoisy, Františkovy sestřence, s kterou udržoval

čilou korespondenci. Korespondence mezi Františkem a Luisou pak byla základem *Filotey*. Pomodlili jsme se v katedrále svatého Petra, kde František přijal nižší svěcení a 18. prosince 1593 byl pak vysvěcen na kněze. Tam měl také pohřeb. Možnost ztišení jsme měli i v bazilice Naší Paní Radosné, kde bylo v roce 1566 vystaveno Turínské

plátno. Františkova matka u plátna prosila Pannu Marii, aby jeden ze synů byl knězem. Také jsme byli

v nejstarším kostele v Annecy (San Maurice), v němž František v deseti letech přijal první svaté přijímání a byl biřmován. Později už jako biskup tam začal s katechismem pro děti. Nevynechali jsme ani kostel svatého Zřídla, dnes svatého Františka Saleského. V něm byli původně svatý František a svatá Jana de

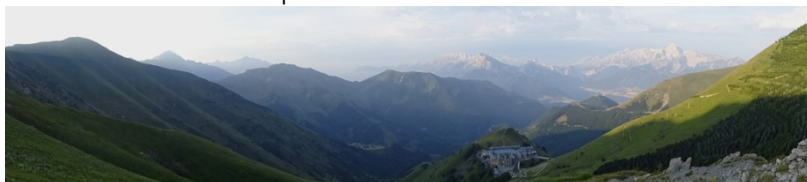
Chantal pohřbeni. Nakonec jsme spočinuli v bazilice Navštívení, kde je současný hrob svatého Františka i svatě Jany. V závěru parného dne jsme svá těla osvěžili vykoupáním v úžasném anneckém jezeře, když jsme celý den osvěžovali své duše.

Další den jsme zajeli do pevnosti Alinges v kraji Chablais, která byla Františkovým zázemím při misiích v kalvínském kraji. V kraji tehdy žilo 25 000 protestantů a asi 100 katolíků. František na tyto misie

Po osvěžení ducha jsme opět osvěžili i svá těla, tentokrát v průzračné vodě Ženevského jezera.

Další den nás alpská „zubačka“ vyvezla z 584 metrů nad mořem do výšky 2372 metrů. Další skoro 800 výškových metrů musíme překonat po svých. Chceme spočinout pod Mont Blankem. Během celého výstupu i sestupu nám bere dech nejen sportovní výkon, ale hlavně k rása hor. Cestou jsme mimo jiné obdivovali špičatého velikána Aiguille du Midi s 3842 metry, na který se dá vyjet lanovkou jak z francouzské, tak z italské strany. Naší cílem ale byla chata Tête Rousse Hut v 3167 metrech pod masivem Mont Blancu.

přišel na podzim roku 1594 a působil zde pět let. První půlrok přespával v pevnosti. Ráno odsloužil mši svatou a denně se vydával do města Thonon, kde svou laskavostí, dobrotou a i prostým lidem pochopitelným výkladem Božích pravd získal pro návrat ke katolickému vyznání téměř všechny obyvatele v kraji. I my jsme prožili mši svatou v kapli, kde ji prožíval svatý František.

V městě Thonon pak navštěvujeme kostel svatého Hypolita, kde o Vánocích roku 1596 svatý František sloužil mši svatou, první po sedmdesáti!!! letech. K původnímu kostelu byl později přistavěn kostel svatého Františka Saleského, který je s původním kostelem propojen.

Nádherné počasí se velmi rychle změnilo a při sestupu nás přiměla k rozjímání o pomíjivosti života alpská bouřka s blesky,

burácením hromů a krupobitím. Naštěstí bylo řádění živlů krátké a my v pořádku stihli poslední vlak zpět do údolí.

Duchovní, ale i poznávací třešnickou na dortu byl pak ještě dvoudenní pobyt v La Salettě, což je velice působivé a poměrně klidné mariánské poutní místo v 1700 m nad mořem s dvoutisícovkami kolem. Tam se 19. září 1846 dětem Maximovi a Melanii zjevila Panna Marie, když vysoko v horách pásly stádo krav...

Nad poutním místem se vypíná hora vysoká 2208 metrů, na kterou jsme společně vystoupali a s povzneseným duchem si poslechli formační témátka.

V La Salettě jsme prožili poslední společnou mši svatou, během které děkujeme nebeskému Otci za krásné uplynulé dny a prosíme za šťastný návrat do svých domovů.

Vděčný František Jakubec st.

Putování po skokovské stezce

www.skoky.eu

Rádi bychom vám pověděli o poutní cestě, kterou jsme podnikli letos v květnu. Třeba pro vás bude inspirací pro příští rok. Skokovská poutní stezka začíná v Teplé a její trasa propojuje několik duchovních míst. Vrcholem je poutní místo Skoky u Žlutic (něm. Maria Stock). Po celé stezce dlouhé něco přes 60 km nás proto provázela mariánská hvězda, kterou je trasa vyznačovaná.

Naše putování začalo na nádraží v Teplé. Přenocovali jsme v premonstrátském klášteře a další den vyrazili lesnatou krajinou tepelské vrchoviny. Naše cesta vedla kolem kláštera trapistů v Novém Dvoře, přes několik zapomenutých vesniček jako z konce světa, okolo ruiny barokního poutního kostela na břehu svatoblažského rybníka do Toužimi, pak opuštěnou, liduprázdnou krajinou do Skoků a nakonec do Žlutic, kde naše pouť skončila.

Ve Skočích stojí velkolepý barokní chrám Zvěstování Panny Marie. V době největší slávy putovalo do Skoků ročně přes 40 tisíc poutníků. Velké poutě byly spojeny s dobou baroka, později poutníků ubývalo, ale zánik poutního místa nastal až po válce, vyhnání původních obyvatel a odříznutí Skoků od světa žlutickou přehradou.

Domy ve vesnici chátraly a později byly strženy, kostel začali místo poutníků vyhledávat zloději. Ti dokonce odřezali motorovou pilou bāň a shodili ji z věže dolů, aby se snadněji dostali k měděné krytině.

K jednomu ze zlodějů se ale také váže nejnovější skokovský zážrak. Muž, který kradl krytinu, se z vysoké věže zřítíl na zem. Byl zle potlučený, ale nejenže přežil, ale díky skokovské Panně Marii zůstal bez následků a chodí. To nám vyprávěl jeden z dobrovolníků, kteří se o Skoky starají. Přijel večer, už skoro za tmy kostel zkontrolovat. My jsme měli už postavený stan a zapálený oheň a v první chvíli jsme se lekli, že se někdo chystá kostel znovu vyloupit.

Bez přátel Skoků by toto magické místo už dávno zaniklo. Skupina dobrovolníků se stará o kostel a jeho údržbu, ale hlavně o to, aby místo zůstalo živé. V létě zajišťují průvodcovskou službu, organizují mše a koncerty. Velké poutě se konají dvakrát do roka, 1. května a ke svátku Navštívení Panny Marie o nejbližší neděli ke 2. červenci.

Navštívit Skoky a projít skokovskou stezku ale stojí za to i kdykoliv jindy. Poznáte krásnou krajinu, přírodu a památky, ale především může být několik dnů putování opravdovým darem od Pána a duchovním prožitkem.

Více informací, také jak je možné skokovskému dílu pomoci, najdete na webu www.skoky.eu.

Lucka a Standa Dvořáková

Duchovní adventní obnova 2018

Všichni jste zváni **v sobotu 1. prosince 2018** na duchovní obnovu, která se koná od 9⁰⁰ na faře. Přednášet bude **P. Josef Kopecký**. Ve 12⁰⁰ obnovu zakončíme bohoslužbou, po které bude následovat společný oběd. Zájemci, zapisujte se prosím na seznam vzadu v kostele. Do kolonky oběd napište počet obědů nebo ji proškrtněte v případě, že o oběd nemáte zájem.

Marcela Krňávková

Adventní koncert

Koncert se uskuteční v neděli 16. prosince 2018 v 18⁰⁰ v našem kostele. Přijďte si poslechnout soubor **Cantus Firmus** z Českých Budějovic, který se orientuje na duchovní a společenskou hudbu z období renesance a raného baroka. V jejich repertoáru najdete upravené české a moravské písně a také písně na irské a keltské motivy.

Marcela Krňávková

Mikuláš 2018

jakoubci@volny.cz, 732 555 858

Vážení rodiče,
blíží se svátek sv. Mikuláše a s předvečerem tohoto svátku jsou spojeny určité záležitosti. Jistě víte jaké. ☺ I letos se můžete obrátit na SHM Klub Počernice s mládeží a dospěláky z farností D. a H. Počernice a okolí. **Svatého Mikuláše budeme s andělem a 1–2 čerty doprovázet ve středu 5. prosince 2018 od 17 do 20 hodin.**

- Máte-li zájem, nahlaste se **co nejdříve** na e-mail jakoubci@volny.cz, **nejpozději do pátku 30. listopadu 2018**. Ale pro rychlé naplňování kapacity loni musíme přihlašování omezit tzv. „DO VYPRODÁNÍ ZÁSOB“!

- Připojte vaši **přesnou adresu** (s případným upozorněním na něco mimořádného, jako je nefunkční zvonek, dočasně uzavřená ulice ap.), **telefon**, **stručnou charakteristiku dítěte/děti** („tahák“ pro Mikuláš si sami předtiskneme tak, aby se vešel do „nebeské“ knihy Mikuláše), příp. zda děti na Mikuláše ještě věří, zda se mají čerti držet zkrátka a **časové rozmezí**, ve kterém vás máme navštívit. To pokud možno **co nejširší**, aby skloubení pochůzek bylo jednodušší vzhledem k velkému zájmu a překonávaným vzdálenostem – děkujeme za pochopení.
- Po vytvoření časového plánu obchůzek dostanete mailem zprávu (do úterního večera) s upřesněním času návštěvy u vás.
- Anděl při obchůzce nosí proutěný košík, do kterého si od vás převezme nadílku pro vaše děti.
- Mikulášská obchůzka je akce dobrovolnická, děláme to pro radost dětí a pěkné vzpomínky. Případné dobrovolné příspěvky používáme na režii akce a zbytek věnujeme na nějaký charitativní projekt.

František Jakubec st., sekretář sv. Mikuláše <+(-)\$\$\$

Fara Kostomlaty – vo co tu vlastně de?!

Jednu zimu jsem projížděl obcí Kostomlaty nad Labem s jedním místním farníkem a bavili jsme se o tom, že hledáme pro náš klub SHM místo, které bude dobře dopravně dostupné a kam by se dalo jezdit na víkendovky s mládeží, na chaloupky a podobné akce. A "náhodou" zrovna onen farník mi ukázal bývalý zámeček rodu Šporků, nynější faru, pro kterou místní farníci hledají využití. A tak jsme začali kout plány.

Farníci založili zapsaný spolek, aby byl projekt zaštitěn organizačně, a již jsme zvládli získat grant na rekonstrukci sociálního zařízení, do kterého jsme se již pustili (vizte fotky mla-

dých pracantů, kteří se ani rozbrusky nebojí). Vyboursali jsme bývalou malou koupelnu, abychom prostor zvětšili a mohli zde umístit více záchodů, umyvadel a sprchový kout.

A to je jen začátek...

Bude to náročné dílo, ale věřím, že je to užitečná práce. Fara se může stát zázemím pro různé skupiny a jejich akce, duchovní obnovy, chaloupky atd. Také místní domorodci potřebují vědět, že jsme sice parta "bláznů", ale jinak normální lidé a umíme vzít za správný konec pily (nebo jak je to přísloví – krum-páče?).

Proto bych si dovolil tu a tam vás oslovit s prosbou o pomoc. Tím, že v naší farnosti tepe salesiánský rytmus, by se i naše nadšení a energie skrze nás mohla přenést do nyní trochu opuštěného místa.

Děkuji za pozornost a v případě dotazů mne jimi neváhejte zahrnout.

Tož, hezký a požeňnaný den! ☺

František Jakubec (větší, ale mladší)

Schoooooola

Už zase, neděle 7¹⁵ a zvoní budík. Ne, dnes nikam nejdu! Chci spát! Chrrr... Předpokládám, že přesně takto by motivační článek neměl začít. Ale ono to tak někdy trochu je. I přes to se každou neděli najde pár nedospavců, kteří se v 8⁰⁰ **scházejí na faře**, aby se při zpěvu probrali, nabrali sil a pak se celou hodinu modlili spolu s ostatními zpěvem.

Jsmo nesmírně rádi za vaši trpělivost s našimi někdy hudebně experimentálními záležitostmi. Věřte, že i když to tak možná nevypadá, snažíme se, aby to byla stále modlitba. ☺

A pokud se k nám někdo další přidá, budeme více než rádi. Chtěli bychom na mše pro rodiny zvát malé děti s rodiči, aby se k nám přidali na kůru anebo s námi jednou za čas natrénovali písničku (ale už to kapacitně nezvládáme), udělat si soustředění, abychom konečně pořádně začali zpívat ordinaria (nicméně to je zatím ve hvězdách) atd. Prostě plánů je hodně...

Ale nám stačí, když přijdete kdykoli v neděli v 8⁰⁰ na faru a spolu si zahrajeme, zazpíváme a při tom budeme aktivně trávit čas s Hospodinem. Anebo se stavte i jen tak na kůru, návštěvy jsou povoleny! ☺ A výhled je super! ☺

František Jakubec (stále větší...)

Tříkrálová sbírka 2019

www.trikralovasbirka.cz

V novém roce se s dětmi chystáme na tradiční koledování v rámci Tříkrálové sbírky. **Od středy 2. ledna do středy 9. ledna 2019** můžete potkat v Dolních Počernicích známé postavy tři králů, které budou opět vybírat příspěvky do kasiček označených logem charity. Vzadu v kostele bude připravený seznam zájemců o koledování, do kterého můžete napsat své děti i sami sebe. Při větším počtu koledníků mladších patnácti let bude potřeba na jednu tříčlenou skupinku jeden dospělý. Těšíme se na velké i malé koledníky!!

Marcela Krňávková

Společenský večer počernických farností

V sobotu 12. ledna 2019 od 19⁰⁰ proběhne v hotelu Svornost společenský večer počernických farností. Lístky budou k dispozici v kostele nebo na faře během prosince. Všichni jste srdečně zváni!

Marcela Krňávková

O pokojné myslí

Dobrý den, i pro letošní výročí i pro zklidnění i pro zajímavost přikládám text z vystoupení Radovana Lukavského ve Chvalech, na které rád vzpomínám.

Johan Sebastian Bachsi ke své kantátě "Von der Vergnüsamkeit" sám napsal text, který do češtiny přeložil Václav Renč:

Lesk, pýcha světa se všim všudy
mou duši málo pokouší.
Ten příchut' ráje okouší,
kdo v duši bohat, ač je chudý.

Zlé už je dost
mít spoustu marných statků,
a vidět v tom svou cnost,
je strážat na hromádku.
Však mnohem horší je,
když člověk tím zotročit se dá.

A když ta radost,
kterou ukojil svou žádost,
už se mu zmrzí,
jak už to tak s sebou nese čas,
on po jiných se pachtí zas.

Kdo v hloubku nitra se ponoří,
plamenem marným nehoří
a slyší v sobě boží hlas;
v něm dojde potěšení,
a tomu konce není.

Jak mušle perlová jen v záři slunka
svěží
se otvírá a zjeví poklad svůj.
Ty o poklady stůj,
co na dně duše leží.
Jen otevři se nebi vstříc,
a najdeš perlu pravou,
že krása celé země
vedle ní polní je travou.

Raduj se, duše má blažená,
nade vším, co Bůh ti dá.
Pátrat v hloubkách tohoto světa,
to je marnost ješitná;
pouze tomu štěstí vzkvétá,
kdo je sobě najít zná.
Raduj se duše má blažená,
nade vším co Bůh Ti dá.

Mám v sobě mír a jas;
ať jiný má své roupy,
mou mysl pokojnou
si sotva někde koupí.
Já nejsem velký pán,
ba chudý jsem až dost,
a přesto nalézám dost látky pro
radost.

Čím bych se vychloubal?
Jen blázen zvonkem zvučí.
Jsem raději stranou, sám;
jen zbabělí psi skučí.

Já jenom svého dbám
a růže nechám kvést;
i když jsou pouhý květ,
co v kráse štěstí jest!

Mám dost, když nemám hlad;
nač po marném se pídít?

Je hlavní touhou mou
své touhy umět řídit.
Kdo takhle umí žít,
už zde se dobře má;
a pak ho čeká ráj
a věčnost blažená.

V míru se svou vlastní duší
jak je krásné v světě žít.
Kdo však zná, jen co svět dává,
neví, co je radost pravá,
chudý je i jeho cit.

Vy lidé, co se pachtíte
jen po tom co má svět
a pro mamon
jste samý shon,
jenž duši nechá hladovět;
jak ubohá je vaše naděje,
že vám to k štěstí přispěje!
Je bloud, kdo hmotné blaho shání;
co získá, nebláží ho ani;
když blaží, je to pouhé zdání,
pomine dřív, než páry ranní.

Kdo hledá světské poklady,
je jako z bláta dům, co nemá
základy,
Bohatství málo užiješ,
když třebas dal sto zámků na
poklad,
se celé noci musíš
před zlodějíčky bát.

Sláva, jmění, slast -
to je zboží přeludné a vnější;
je nekonečně blaženější,
kdo nedá se tím zmást.

Člověk šlechtitý je mušle perlová;
sám v sobě poklad má
a na zlato, pocty, řády
hledí jak na marný krám.

Třeba nemám statky tady,
zato v Bohu domov mám.
Nač mi je za jméním štvát se,
za špinavým penízem?
A čím tady holedbat se?
Tohle všechno pohřbí zem!
Kdo chtěl mít ptačí křídla?
Já mám tady na svém dost.
Toužím do rajskeho sídla,
jen v tom je má blaženost.
Nespoléhám se na přátele,
s těmi bych to v nouzi chyt!
To bych mohl stejně směle
taky vítr sít žít.

Chtít se nořit do rozkoší
to je příliš drahá slast;
na to nemám kůži hroší,
strachy bych se musel trást.
Neb je dána všemu míra;
co začne, to skončí zas;
jeden živ - a druhý zmirá.
Časem zajde vše i čas.

Rajský míre pokojných!
Kdo se tobě oddá duší,
zlého nic jej nenaruší,
žádný stín a žal a hřích.

Božský míre pokojných,
tebou chudý bohatne,
má, co mnohý z knížat ne.
Božský míre pokojných,
kéž jsi uděl všech dnů mých!

Standa Zmátlo

Mám rád podzim

Poslušen výzvy Havrana, abychom do Dopolí psali články nejen z akcí a událostí ve farnosti, ale i cokoli jiného ze života mimo farnost, pokračuji ve svém malém seriálu o tom, co mám rád...

Tak tedy – MÁM RÁD PODZIM!

Do práce chodíme za tmy, den se rychle krátí. To mi připomíná, že všechno jednou skončí. Ale opravdu všechno...? Země vydala své plody a chystá se na zasloužený odpočinek. Lesy se rozhoří požárem zlatého a rudého listí. Tak rád se brouzdám spadáním listím... (Článek píšu uprostřed nádherného října, až vyjde v DoPoLi, stromy už budou holé.) Jako náctiletý jsem se těšil na podzimní cesty vlakem z domova na privát do Olomouce. Než z České Třebové dojedete do Zábřehu na Moravě, musíte mít srdce plné obdivu ke Stvořiteli za všechnu tu krásu. Ale když se slunce schová za mraky, teplé barvy ztratí na zářivosti a stávají

se ponurými. Jako když si spojení s Bohem zastíním něčím nedobrym... Ale slunce svítí, i když není vidět! To je úleva!!!

Mám rád i podzimní mlhy a nevlídné počasí. Ani nevím proč. Mám rád podzim, protože s sebou přináší vzpomínky na naše zemřelé. Zase se se všemi zesnulými předky, přáteli a známými setkám v mysli, v srdci, v modlitbě. V rodné vesnici jsem na „dušičkový“ hřbitov rozzářený stovkami mihotavých světylek chodil rád uprostřed noci, když tam nebyla „živá duše“. V Praze se hřbitovy zamykají, ale na noční toulání už stejně nemám chuť ani elán. ☺

Přeji vám krásný podzim s vděčnými vzpomínkami na naše zesnulé.

František Jakubec st.

Mám rád zimu

V dětství jsem ji měl snad nejraději ze všech ročních období. Vždyť v zimě se slaví Vánoce, pro děti nejkrásnější, nejtajuplnější a nejromantičtější svátek v roce! (Ale bohužel ne pro všechny.) S velkou nedočkavostí jsem očekával první mrazíky s klouzáním po miniaturních loužových kluzištích, když se šlo ráno do školy. Doma to vonělo směsí vůní z pečení cukroví a ze stavby betléma. Vyrůstal jsem v rodině se silnou betlémskou tradicí (malované „oustecké“ betlémy), tak se u nás v obýváku vždy stavěl betlém přes celou šíři místnosti. A to byla práce na mnoho dlouhých krásných večerů... Na Štědrý den jsme se nemohli dočkat posvátného večera s rozzářeným stromečkem, dárky a zpěvem koled...

Mám rád křupání sněhu pod nohama, rád naslouchám jemnému sypaní sněhu... Když vidím kouřící komín u nějakého domku, představím si příjemné teplo rodinného krbu a přemýšlím o tom, jak si tam ti lidé asi žijí... Miluji výlety na běžkách v lese mimo frekventované trasy, kde jsem sám (nebo sami), žasnu nad zachumelenými stromky, tajím dech z tiché krajiny... A upřímně přeji celé přírodě zasloužený odpočinek... No a sám se už těším, až si také tak odpočinu, až budu mít nad sebou klenbu stromů a nekonečné nebe s nekonečnou Láskou... Ale pokud budu někdy vnímat, že se přechod na druhý břeh blíží, určitě budu chtít usmlouvat nějaký ten rok, měsíc, den...

Přeji vám hlubokou radost prožitou před zdánlivě chudými jesličkami a ve zdraví strávené všechny možné i nemožné zimní radovánky.

František Jakubec st.

Modlitby za farnost

V naší farnosti prožíváme rok který přinese velké změny. Je to příležitost abychom se jako farnost ještě více semkli a setkali při společné modlitbě. Rádi bychom vás všechny pozvali na pravidelnou *Modlitbu za farnost*, ke které se sejdem každé 1. pondělí v měsíci v našem kostele od 19⁰⁰ hodin. Poprvé jsme se sešli 5. listopadu a společně s naším otcem Leem před nejsvětější svátosti jsme rozjímali, zpívali, děkovali a prosili za nás všechny. Těšíme se na vás!

Tomáš, Tomáš, Lia, Anežka, Klára, Bára, Vítek, Pavel

Římskokatolická farnost Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích
pořádá

DOBROČINNOU BURZU

DÁMSKÉHO, DĚTSKÉHO A PÁNSKÉHO OBLEČENÍ VČETNĚ BOT

NA FAŘE V DOLNÍCH POČERNICÍCH

NA PODPORU VÝSTAVBY NOVÉ SKAUTSKÉ KLUBOVNY
V HORNÍCH POČERNICÍCH

PŘÍJEM VĚCÍ:

NEDELE 2.12.	8.00 – 10.00 , 11.00 -12.00
ÚTERÝ 4.12.	12.30 – 19.00
ČTVRTEK 6.12.	15.00 – 19.00

PRODEJ VĚCÍ:

PÁTEK 7.12.	11.00 – 19.00
NEDELE 9.12.	po obou mších svatých

- přijímáme věci v dobrém stavu – čisté a neroztrhané
- každý kus bude prodán za 10 Kč pouze boty a zimní bundy za 20 Kč
- neprodané věci budou odvezeny do Diakonie na Černém mostě
- výtěžek z prodeje bude věnovaný na výstavbu nové skautské klubovny v Horních Počernicích

kontakt: Marcela Krňávková tel. 604 898 198

podrobnosti naleznete na: www.farnost-dolni-pocernice.cz v odkazu burza